

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในลุ่มน้ำยมตอนล่างในเขตจังหวัดพิษณุโลก และพิจิตร ในบางปีช่วงฤดูแล้ง แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำน้อย และบางช่วงของลำน้ำแห้งขอด โดยเฉพาะในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก เกษตรกรต้องทำการสูบน้ำจากบ่อดอกหรือบ่อน้ำบาดาลระดับตื้นเป็นแหล่งน้ำเสริมใช้ในการเพาะปลูกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ พื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำยมมีสภาพภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยในการพัฒนาเป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำ ดังนั้นการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำโดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยม จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำ โดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำเป็นช่วง ๆ แบบขั้นบันไดเพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ

ปัจจุบันพื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนล่างมีการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตั้งแต่อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ลงมาถึงอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร จำนวน 9 แห่ง โดยเป็นโครงการประเภทประตูระบายน้ำจำนวน 3 แห่ง และประเภทฝายยาง จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

- (1) ประตูระบายบ้านหาดสะพานจันทร์ (ประตูระบายน้ำแม่น้ำยม)
- (2) ฝายยางบ้านเกาะวังงิ้วเกียรติ
- (3) ประตูระบายน้ำยางซ้าย
- (4) ฝายบ้านกง
- (5) ประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือ
- (6) ฝายบ้านบางบัว
- (7) ฝายสามง่าม
- (8) ฝายพญาวัง
- (9) ฝายบางคลาน (ฝายยางพิจิตร)

เมื่อพิจารณาตำแหน่งอาคารบังคับน้ำตั้งแต่บริเวณด้านท้ายประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือในเขตอำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ลงไป พบว่า อาคารบังคับน้ำตัวแรกที่อยู่ถัดไปที่สามารถใช้งานได้ดี คือ ฝายสามง่าม ถัดลงไป คือ ฝายพญาวัง ซึ่งช่วงระยะระหว่างฝายทั้งสองแห่งประมาณ 146 กิโลเมตร มีอาคารบังคับน้ำเพียง 2 แห่ง เท่านั้น ประกอบกับเป็นโครงการประเภทฝายยาง ระดับเก็บกักของฝายทั้งสองแห่งนั้นจึงไม่สูงนัก จึงทำให้ปริมาณน้ำและระยะทางในการเก็บกักน้ำไม่เพียงพอต่อเกษตรกรผู้ใช้น้ำที่มีอยู่ตลอดริมฝั่งแม่น้ำยม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาโครงการประเภทอาคารบังคับน้ำเพิ่มเติมในลำน้ำยม เพื่อช่วยเก็บกักน้ำในลำน้ำเพิ่มเติมเป็นช่วง ๆ สำหรับเป็นแหล่งน้ำต้นทุนให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ ด้วยเหตุนี้ กรมชลประทานจึงได้พิจารณาก่อสร้างอาคารเก็บกักน้ำในแม่น้ำยมช่วงต่อจากประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือลงมา จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วย ประตูระบายน้ำท่านางงาม ประตูระบายน้ำท่าแห ประตูระบายน้ำบ้านวังจิก และประตูระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง โดยโครงการนี้ได้ถูกบรรจุในแผนงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.)

เนื่องจากโครงการประตูระบายน้ำท่านางงามตั้งอยู่บริเวณที่ราบลุ่มน้ำยม ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและมีแม่น้ำยมเป็นแม่น้ำสายหลักในพื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญ

ระดับชาติของประเทศไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เรื่อง ขอบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ 10 ให้มีการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) นอกจากนี้ ยังเป็นโครงการประเภทประจักษ์ประจักษ์น้ำกันแม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำยม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการกิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ในลำดับที่ 35 ประจักษ์ประจักษ์น้ำในแม่น้ำสายหลักทุกขนาดต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ในการนี้กรมชลประทาน จึงได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิชญโลก 4 โครงการ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการสนองต่อการพัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนในการแก้ไขปัญหามลพิษน้ำในระยะเวลา เพื่อการชลประทานการอุปโภคบริโภค และการพัฒนาการเกษตร ทั้งในปัจจุบันและความต้องการในอนาคต

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน

18 ธันวาคม 2561	กรมชลประทาน ได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิชญโลก 4 โครงการ แล้วเสร็จและดำเนินการส่งรายงานต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)
4 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิชญโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำทำนงงาม และโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำบ้านวังจิก
11 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิชญโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำท่าแห และโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำโพธิ์ประทับช้าง
19 กุมภาพันธ์ 2563	ประชุมครั้งที่ 1/2563 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำทำนงงาม โครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำท่าแห และโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำบ้านวังจิก
14 กรกฎาคม 2563	ประชุมครั้งที่ 2/2563 ติดตามความก้าวหน้าการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำทำนงงาม โครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำท่าแห และโครงการประจักษ์ประจักษ์น้ำบ้านวังจิก

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน (ต่อ)

5 กันยายน 2567	ประชุมครั้งที่ 3/2567 สรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง
18 กุมภาพันธ์ 2568	ประชุมครั้งที่ 1/2568 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห โครงการประตุน้ำบ้านวังจิก และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง
19 มิถุนายน 2568	ประชุมครั้งที่ 2/2568 ติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห โครงการประตุน้ำบ้านวังจิก และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง
9 กันยายน 2569	ประชุมครั้งที่ 3/2568 สรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุน้ำท่าทางงาม โครงการประตุน้ำท่าแห และโครงการประตุน้ำโพธิ์ประทับช้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการประตุน้ำท่าทางงาม จังหวัดพิษณุโลก มีเป้าหมายสำคัญการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อรองรับกิจกรรมการใช้น้ำต่าง ๆ ดังนี้

- (1) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการเพาะปลูกในพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- (2) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคของประชาชน ตลอดจนสัตว์เลี้ยงในฤดูแล้ง
- (3) เพื่อบรรเทาความเสียหายเนื่องจากอุทกภัย
- (4) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรที่อยู่ในเขตพื้นที่โครงการ

1.4 วัตถุประสงค์ของรายงาน

รายงานผลการปฏิบัติงานตามมาตรการปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ทั้งใน ระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการโครงการ ประกอบด้วย การดำเนินงาน ดังนี้

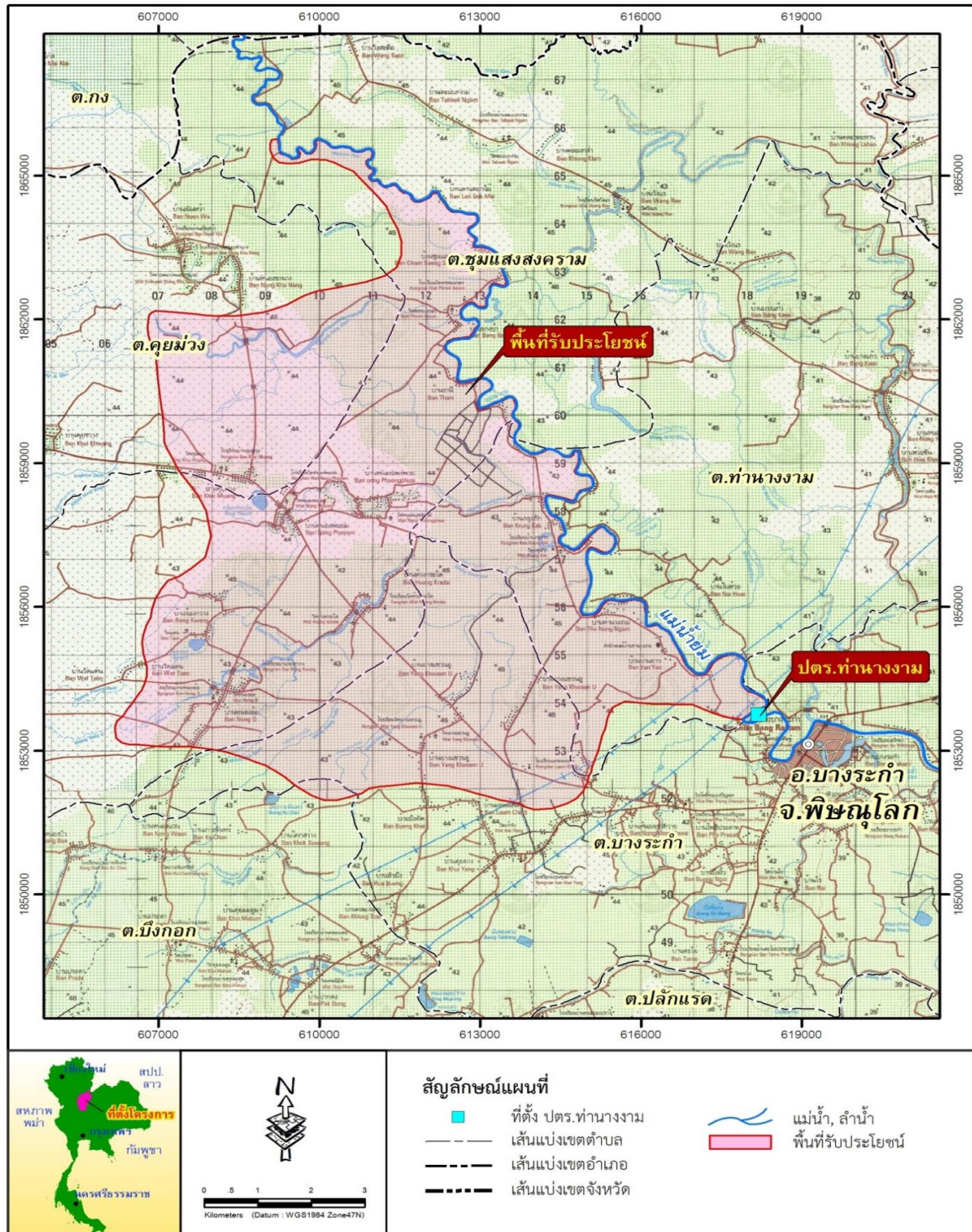
- 1) ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตุน้ำท่าทางงาม จังหวัดพิษณุโลก
- 2) ติดตามการดำเนินงานของโครงการให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.5 รายละเอียดโครงการ

1.5.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการประตุนระบายน้ำท่านางงาม มีหัวงานตั้งอยู่ที่ หมู่ 10 บ้านแท่นนางงาม ตำบลท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก พิกัด 47QPU 184-537 (5042 IV) โดยทำก่อสร้างในช่องลัด ดังรูปที่ 1.5-1

รูปที่ 1.5-1 ตำแหน่งที่ตั้งโครงการประตุนระบายน้ำท่านางงาม จังหวัดพิษณุโลก

1.5.2 ลักษณะโครงการ

1) ลักษณะพื้นที่รับน้ำและปริมาณน้ำท่า

พื้นที่รับน้ำฝนของประตูระบายน้ำ	18,402.3	ตารางกิโลเมตร
ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี	3,295.07	ล้านลูกบาศก์เมตร
ปริมาณน้ำหลากผ่านอาคาร (รอบ 100 ปี)	1,745.40	ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

2) ลักษณะเบื้องต้นของประตูระบายน้ำทำนังงาม

2.1) ประตูระบายน้ำ

ชนิดของประตูระบายน้ำ	ประตูบานเหล็กโค้ง (Radial Gate)	
ความสูงของอาคาร	14.50	เมตร
ความกว้างของอาคาร (ไม่รวมทางผ่านปลา)	72.00	เมตร
ขนาดของบานประตู		
- กว้าง	12.50	เมตร
- สูง	8.00	เมตร
จำนวนของบานประตู	5	บาน

2.2) ลักษณะความจุตามลำน้ำ

ระดับน้ำเก็บกัก	+39.00	เมตร (รทก.)
ระดับท้องลำน้ำ	+29.50	เมตร (รทก.)
ระดับฐานสันฝายคอนกรีต	+31.50	เมตร (รทก.)
ระดับสันบาน	+39.50	เมตร (รทก.)
ระดับหลังต่อม่ออาคาร	+44.00	เมตร (รทก.)
ปริมาตรเก็บกักในลำน้ำยม	7.60	ล้านลูกบาศก์เมตร
ปริมาตรเก็บกักในลำน้ำสาขา/บึง	3.50	ล้านลูกบาศก์เมตร
ระยะเก็บกักตามลำน้ำในลำน้ำยม	28.75	กิโลเมตร
ความลึกผิวน้ำที่ระดับเก็บกัก	9.50	เมตร
ความยาวคันกันน้ำ		
- ฝั่งซ้าย	0.60	กิโลเมตร
- ฝั่งขวา	0.62	กิโลเมตร

2.3) อาคารรับน้ำและระบายน้ำบริเวณทำนบกั้นลำน้ำเดิม

ขนาดบานระบาย	2.4 x 2.4	เมตร
จำนวนช่องระบายน้ำ	1	ช่อง
ระดับธรณีบานระบายน้ำ	+39.20	เมตร (รทก.)

2.4) ทำนบกั้นลำน้ำเดิม

การก่อสร้างทำนบกั้นลำน้ำเดิมทางด้านเหนือลำน้ำ และทางด้านท้ายน้ำ กว้างด้านละ 42 เมตร ยาวด้านละ 68 เมตร จะทำหน้าที่ปิดลำน้ำ เพื่อบังคับให้น้ำไหลผ่านทางช่องลัดโดยออกแบบเป็นเขื่อนดินเนื้อเดียว (Homogenous Earthfill Dam) มีระดับสันทำนบกั้นเท่ากับระดับอาคารหัวงานสันทำนบกว้าง 6 เมตร พร้อมทั้งมีอาคารรับน้ำและระบายน้ำ มีจำนวนช่องระบายน้ำ 1 ช่อง และขนาดบานระบายน้ำ 2.4 X 2.4 เมตร

2.5) พื้นที่กันเขตก่อสร้าง

พื้นที่กันเขตก่อสร้าง จำนวน 203.13 ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่ก่อสร้างอาคารบังคับน้ำและอาคารประกอบต่าง ๆ พื้นที่ก่อสร้างถนน พื้นที่ก่อสร้างสำนักงานโครงการ พร้อมบ้านพักเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน และบ้านพักคนงาน

2.6) ทางผ่านปลา (Fish Passage)

ออกแบบทางผ่านปลาเป็นชนิดขึ้นบันได (cover flow wire) ผสมกับแบบบ่อพัก (pool type) มีลักษณะเป็นร่องน้ำกว้าง 3.00 เมตร มีลักษณะเป็นรางคอนกรีตเสริมเหล็กความลาดเทประมาณ 1 : 40 จากระดับด้านเหนือน้ำไปสู่ระดับท้ายน้ำมีกำแพงขวางทิศทางการไหลของน้ำชะลอความเร็วการไหลและเกิดบ่อน้ำนิ่งเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ปลาด้านท้ายน้ำกระโจนข้าม และพัก

ลักษณะการทำงานของอาคาร คือ การที่น้ำไหลตามความยาวของราง ผ่านกำแพงขวาง ประกอบด้วย การไหลแบบไหลลอดได้น้ำ (Orifice) โดยมีช่องลอดติดกับพื้นราง และการไหลข้ามช่องสันฝาย (Weir) โดยมีช่องฝายน้ำล้นที่ปรับขนาดได้ด้วยจำนวนแผ่นขวาง ตำแหน่งของช่องลอดและช่องสันฝายอยู่คนละฝั่งของกำแพง สลับกลับไปมาแผ่นต่อแผ่น ทำให้เกิดการไหลในสภาพที่เหมาะสมแก่การกระโจนข้าม กล่าวคือ น้ำที่ไหลผ่านช่องสันฝายจะคอยช่วยปรับระดับผิวน้ำระหว่างแผ่นให้ใกล้เคียงกัน และน้ำที่ไหลผ่านช่องลอดจะช่วยให้เกิดการผลักดันให้ปลาลอยตัวขึ้นบนผิวน้ำ ในส่วนของทางออกด้านเหนือน้ำจะออกแบบให้มีบานเปิดควบคุม 2 ระดับ สำหรับกรณีที่ระดับน้ำเท่ากับระดับเก็บกัก และระดับน้ำลดต่ำกว่าระดับเก็บกักเล็กน้อย (0.30 เมตร) ส่วนในกรณีที่เกิดน้ำนองมากกว่าสันบานประตูระบายน้ำ ก็จะเปิดบานประตูระบายน้ำจนหมดเพื่อให้ น้ำไหลไปด้านท้ายเต็มที่ ปลาสามารถว่ายผ่านประตูระบายน้ำได้โดยตรง เพราะมีความต่างระดับน้ำน้อย ดังนั้นจึงจะหยุดการใช้งานทางผ่านปลาด้วยการปิดบานทางออกด้านเหนือน้ำทางผ่านปลา

2.7) ถนนเข้าห้วงงาน

ออกแบบเป็น asphaltic concrete ชนิด Double Surface Treatment หรือเป็นชนิด Single Surface Treatment มีผิวจราจรกว้าง 6.00 - 8.00 เมตร ไหล่ทาง 2 ข้าง กว้างข้างละ 1.00 เมตร

2.8) คันกั้นน้ำบริเวณเหนือน้ำและการเรียงหินกันการกัดเซาะด้านท้ายน้ำ

ดำเนินการเป็นการเรียงหินในกล่องลวดตาข่ายขนาด 2.00 x 1.00 x 0.50 เมตร โดยมีน้ำหนักประมาณ 1.65 ตันต่อกล่อง จึงเป็นการเพิ่มความหนาแน่นและน้ำหนัก ความมั่นคงในการป้องกันการกัดเซาะ

3) พื้นที่รับประโยชน์และการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำของโครงการ

3.1) พื้นที่รับประโยชน์

โครงการประตูระบายน้ำท่านางงามสามารถลดระดับน้ำให้พื้นที่เพาะปลูกที่อยู่บริเวณริมลำน้ำยมและลำน้ำสาขาที่อยู่ในระยะทดน้ำสามารถนำน้ำขึ้นไปใช้ประโยชน์ได้รวม 51,375 ไร่ ซึ่งทั้งหมดเป็นพื้นที่ทางฝั่งขวาของแม่น้ำยม (พื้นที่ฝั่งซ้ายของแม่น้ำยม ปัจจุบันมีโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษายมน่าน และมีการจัดสรรน้ำให้กับพื้นที่ดังกล่าวอยู่แล้ว) โดยสามารถสรุปความจุเก็บกักของแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะทดน้ำของประตูระบายน้ำท่านางงามในบริเวณพื้นที่รับประโยชน์มีพื้นที่ครอบคลุมใน 5 ตำบล ของอำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก ดังตารางที่ 1.5-1 และ 1.5-2

ตารางที่ 1.5-1 ความจุเก็บกักของแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะทดน้ำของโครงการประตูประบายน้ำทำนงงาม

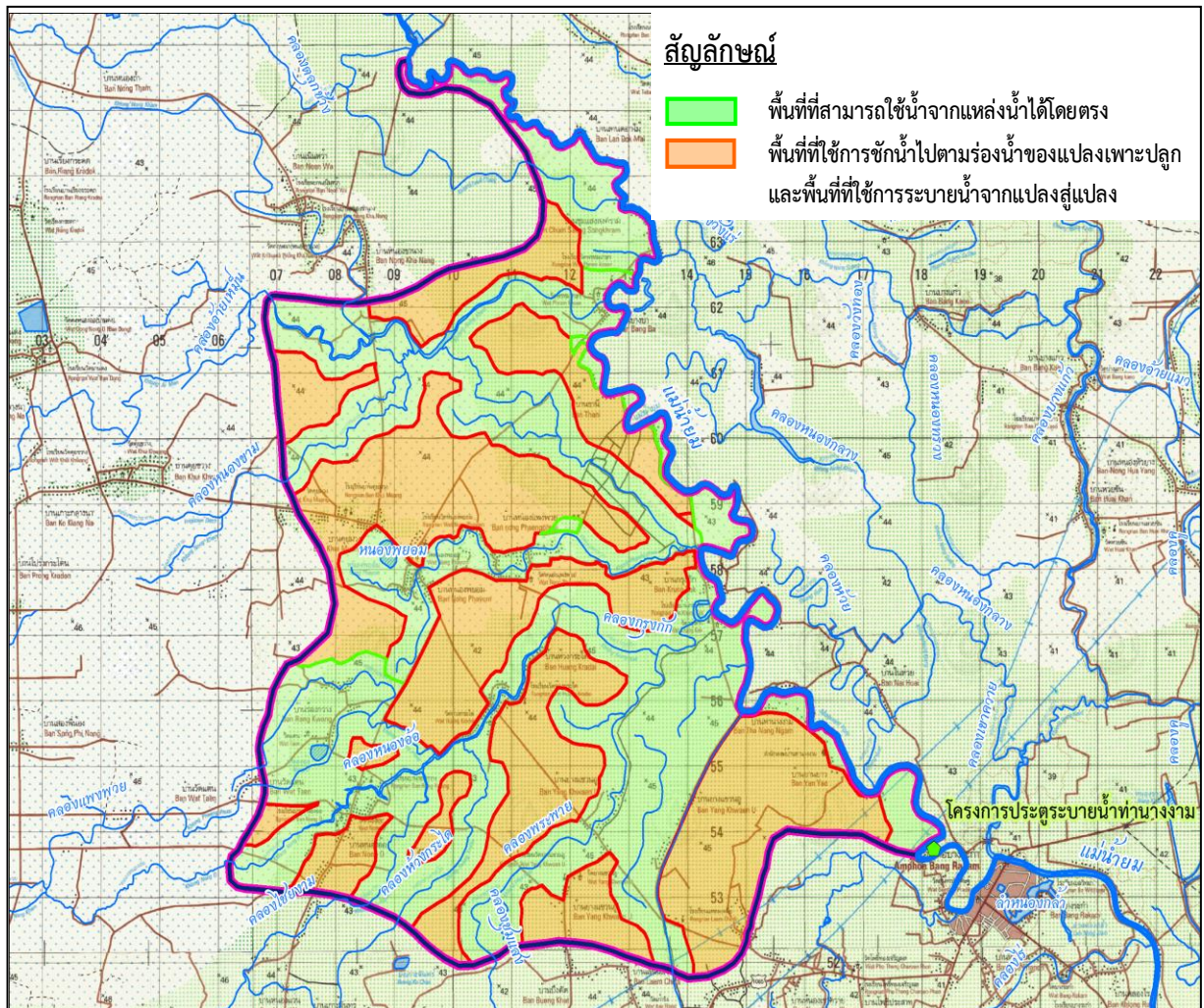
แหล่งน้ำเก็บกักลำน้ำ/หนอง/บึง ที่อยู่ในระยะทดน้ำของอาคารบังคับน้ำศักยภาพ	ปริมาตรเก็บกักรวม (ล้าน ลบ.ม.)
- คลองหนองขามและลำสาขา คลองหนองใหญ่ และลำสาขารวมถึงบึงหนองใหญ่ คลองตลุกช้าง คลองอ้ายเห็มและลำสาขาย่อย	0.49
- คลองกรงกรัก คลองเก้ารัง คลองชุมแสง คลองไชยงาม คลองแพงพวย คลองพระพาย คลองหวังกระได หนองพยอม และลำสาขาย่อย	3.01
รวมปริมาตรเก็บกัก	3.50

หมายเหตุ : ประตูประบายน้ำทำนงงามมีระดับเก็บกักที่ +39.0 เมตร (รทก.)

ตารางที่ 1.5-2 พื้นที่ศักยภาพการส่งน้ำฝัองขวาของแม่น้ำยมที่อยู่ในระยะทดน้ำเข้าลำน้ำสาขา

ลำดับที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่
1	ชุมแสงสงคราม	บางระกำ	พิษณุโลก	22,274	43.36
2	ทำนงงาม	บางระกำ	พิษณุโลก	8,855	17.24
3	คุยม่วง	บางระกำ	พิษณุโลก	8,726	16.98
4	บางระกำ	บางระกำ	พิษณุโลก	11,309	22.01
5	บึงกอก	บางระกำ	พิษณุโลก	210	0.41
รวม	5 ตำบล	1 อำเภอ	1 จังหวัด	51,375	100.00

พื้นที่ศักยภาพการส่งน้ำของประตูประบายน้ำทำนงงาม มีพื้นที่อยู่บริเวณฝัองขวาของลำน้ำยม ตั้งแต่บริเวณตำแหน่งประตูประบายน้ำทำนงงาม ไปจนถึงประตูประบายน้ำบ้านวังสะตือ ซึ่งเมื่อมีการก่อสร้างประตูประบายน้ำทำนงงามที่สามารถเก็บกักน้ำในลำน้ำยมที่ระดับ +39.00 เมตร (รทก.) นอกจากนี้ประตูประบายน้ำยังสามารถทดน้ำเข้าสู่ลำน้ำสาขาในเขตพื้นที่รับประโยชน์ โดยในพื้นที่มีลำน้ำสาขาสายสำคัญ ได้แก่ คลองหนองขาม คลองแพงพวย คลองกรงกรัก คลองหนองอ้อ และได้จำแนกพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการเป็นพื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำได้โดยตรง พื้นที่ที่ใช้การชักน้ำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูก และพื้นที่ที่ใช้การระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง ดังรูปที่ 1.5-2

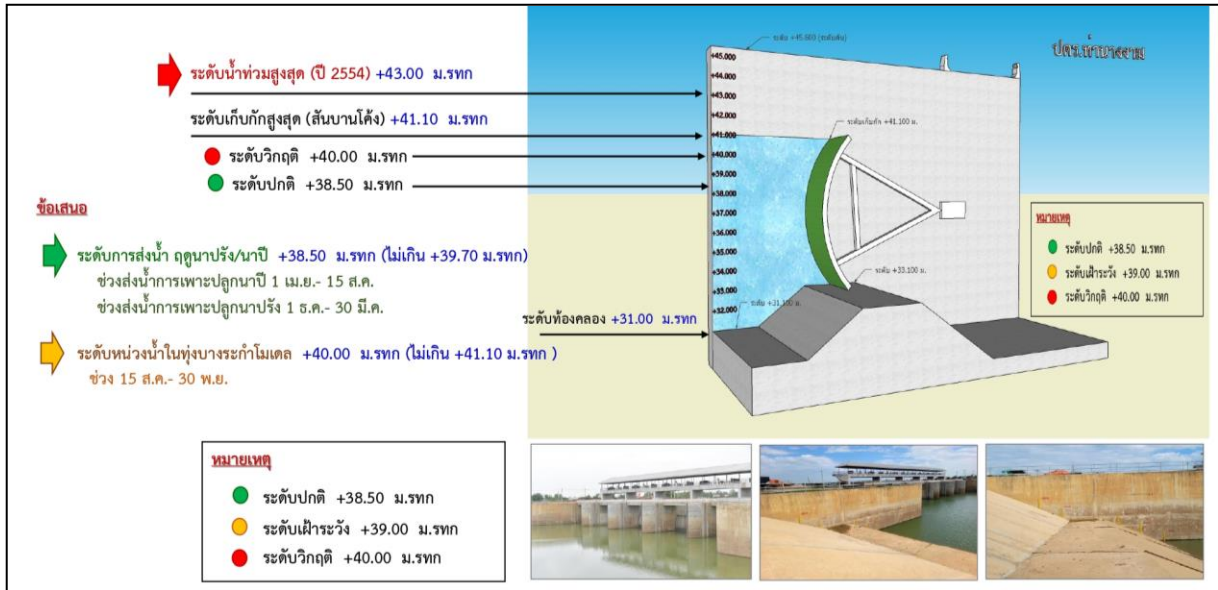
หมายเหตุ : 1) พื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำได้โดยตรง มีพื้นที่ 27,929 ไร่ (ร้อยละ 54.36 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)
2) พื้นที่ที่ใช้การชักน้ำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูกและพื้นที่ที่ใช้การระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง มีพื้นที่ 23,446 ไร่ (ร้อยละ 45.64 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)

รูปที่ 1.5-2 แสดงการจำแนกพื้นที่รับประโยชน์ของประตุน้ำทำนังงาม

ดังนั้น การพัฒนาโครงการประตุน้ำทำนังงาม จะทำให้มีปริมาตรเก็บกักน้ำรวม 11.10 ล้านลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ปริมาตรเก็บกักทั้งจากในแม่น้ำยม 7.60 ล้านลูกบาศก์เมตร และ ปริมาตรเก็บกักในลำน้ำสาขาและแหล่งน้ำที่สามารถทดน้ำเข้าไปตามระดับเก็บกักได้อีก 3.50 ล้านลูกบาศก์เมตร สำหรับพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการ 51,375 ไร่ เป็นการพิจารณาพื้นที่จากความสามารถในการทดน้ำจากอาคารบังคับน้ำ โดยพิจารณาจากโครงข่ายแหล่งน้ำ - ลำน้ำสาขาต่าง ๆ ที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงรับน้ำจากแม่น้ำยมทำให้สามารถเก็บกักน้ำที่ท่ว้นมาจากการเก็บกักน้ำของอาคารบังคับน้ำได้ร่วมกับการพิจารณาลักษณะความสูงของภูมิประเทศให้มีความแตกต่างกับระดับน้ำเก็บกักไม่เกิน 2 เมตร ซึ่งจะทำให้เกษตรกรสามารถสูบน้ำจากลำน้ำ - แหล่งน้ำที่มีการกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่ดังกล่าวขึ้นไปใช้ในแปลงเพาะปลูกได้ โดยสภาพลำน้ำและแหล่งน้ำที่อยู่ในบริเวณดังกล่าว ได้มีการพัฒนาชุดลอกลำน้ำสาขาสายต่าง ๆ ให้มีขนาดใหญ่และลึกขึ้นและมีความเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นพื้นที่รับประโยชน์ดังกล่าวจึงเป็นพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ทั้งจากการเก็บกักน้ำในแม่น้ำยม ตลอดจนการเก็บกักน้ำในลำน้ำสาขาและแหล่งน้ำที่มีการกระจายอยู่ในบริเวณพื้นที่รับประโยชน์

1.6 ความก้าวหน้าการก่อสร้างโครงการ

ประจวบคัยน้ำทำนงามเริ่มการก่อสร้างในปี พ.ศ. 2562 และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2566 ต่อมาในปี พ.ศ. 2567 สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3 ดำเนินการส่งมอบโครงการให้แก่โครงการชลประทานพิษณุโลก สำนักงานชลประทานที่ 3 เพื่อบริหารจัดการน้ำ และดูแลบำรุงรักษาต่อไป ซึ่งมีแผนการบริหารจัดการน้ำ ดังรูปที่ 1.6-1 และจากข้อมูลสรุปรายงานภาพรวมสถานการณ์น้ำ และการบริหารจัดการน้ำ ปี 2568 ประจำวันที่ 10 พฤษภาคม 2568 พบว่า มีระดับน้ำด้านเหนือ +38.40 เมตร (รทก.) สถานการณ์น้ำปกติ และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ที่มา : โครงการชลประทานพิษณุโลก

รูปที่ 1.6-1 แผนการบริหารจัดการน้ำโครงการประจวบคัยน้ำทำนงาม

รูปที่ 1.6-2 โครงการประจวบคัยน้ำทำนงาม

รูปที่ 1.6-2 โครงการประตูระบายน้ำท่านางงาม (ต่อ)

1.7 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะดำเนินการ

1.7.1 ผลกระทบด้านบวก

- 1) ลักษณะภูมิประเทศ จะส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยจำกัดอยู่เฉพาะบริเวณโดยรอบ
- 2) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน ช่วงฤดูแล้งจะดำเนินการระบายน้ำให้แก่พื้นที่ชลประทานและรักษาระบบนิเวศ จึงเป็นผลดีต่อพื้นที่ทำนน้ำของแม่น้ำยม
- 3) อุทกธรณีนํ้าใต้ดิน ระดับนํ้าใต้ดินบริเวณท้ายน้ำอาจเพิ่มขึ้น จะช่วยให้มีนํ้าใต้ดิน เพื่อการอุปโภคบริโภคได้มากขึ้น
- 4) พื้นที่ชุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยม และการทดน้ำเข้าลำน้ำสาขา จะช่วยให้แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะฤดูแล้ง ซึ่งปัจจุบันดินชั้นแข็งขาด จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าด้านการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตร และแหล่งทำการประมงของประชาชนในพื้นที่
- 5) สิ่งมีชีวิตในน้ำ การเก็บกักน้ำในลำน้ำแม่น้ำยม ทำให้นํ้าในลำน้ำตลอดปี เป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ คาดว่าจะมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นประมาณ 5.98 กก./ไร่
- 6) ระบบชลประทาน สามารถบรรเทาการขาดแคลนนํ้าบริเวณพื้นที่รับประโยชน์ 51,375 ไร่
- 7) เกษตรกรรมและปศุสัตว์ การมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการเพาะปลูกพืชจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 197.25 เป็นร้อยละ 200.68 ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับมาก
- 8) การใช้นํ้า จะสามารถส่งนํ้าให้ พื้นที่รับประโยชน์ 51,375 ไร่ (30.36 ล้าน ลบ.ม./ปี) และสามารถจัดสรรนํ้า เพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำในฤดูแล้งได้ 0.84 ลบ.ม./วินาที หรือ 13.15 ล้านลบ.ม./ปี ซึ่งปัจจุบัน มีนํ้าน้อยหรือแทบไม่มีนํ้าเลย
- 9) การบริหารการใช้นํ้า บริเวณพื้นที่นี้จะไม่สามารถบริหารจัดการได้ ปริมาณน้ำหลากที่เกิดขึ้นจะขังอยู่ในแปลงเพาะปลูกและที่ลุ่มต่ำ ซึ่งจะระบายได้ก็ต่อเมื่อระดับน้ำในแม่น้ำยมลดลง ประตุระบายน้ำจะเป็นเครื่องมือในการช่วยบริหารจัดการน้ำหลากและน้ำแล้ง ฤดูแล้งสามารถควบคุมการระบายน้ำทั้งเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำและการระบายน้ำให้กับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ/โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าด้านท้ายน้ำ ส่วนฤดูน้ำหลาก จะควบคุมระดับน้ำด้านเหนืออาคาร ช่วยชะลอปริมาณน้ำที่จะไหลไปสมทบในพื้นที่ตอนล่าง
- 10) การระบายน้ำและการบรรเทาอุทกภัย ช่วงฤดูแล้ง (พ.ย. - เม.ย.) จะมีการระบายน้ำให้กับผู้ใช้นํ้าท้ายโครงการ รวม 7.09 ล้าน ลบ.ม. และระบายน้ำ เพื่อรักษาระบบนิเวศ ท้ายน้ำรวม 13.15 ล้านลบ.ม. และช่วงฤดูฝนโดยเฉพาะช่วงที่เกิดเหตุการณ์น้ำหลาก จะสามารถช่วยชะลอปริมาณน้ำหลากที่อยู่ในพื้นที่ด้านเหนืออาคารไม่ไหลหลากลงไปสมทบกับปริมาณน้ำหลากในพื้นที่ตอนล่าง
- 11) การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเก็บกักน้ำในแม่น้ำยม และลำน้ำสาขา เป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาและส่งผลให้ผลผลิตปลาเพิ่มขึ้น และการระบายน้ำด้านท้ายน้ำทำให้แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำสม่ำเสมอมากกว่าปัจจุบันที่มีนํ้าน้อย และบางช่วงแห้งขาด จึงช่วยเอื้อประโยชน์ต่อการประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในพื้นที่มากขึ้น
- 12) การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่รับประโยชน์ มีประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการสูบน้ำ เนื่องจากมีนํ้าพอเพียงต่อการเกษตร โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 197.25 เป็นร้อยละ 200.68
- 13) โรงงานอุตสาหกรรม การมีแหล่งน้ำต้นทุน จะทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมากขึ้น

14) การคมนาคมขนส่ง การคมนาคมทางบก การปรับปรุงและก่อสร้างถนนทางเข้าหัวงานจะทำให้การคมนาคมในพื้นที่สะดวกยิ่งขึ้น

15) การจัดการลุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยมเป็นการควบคุมปริมาณและการไหลของน้ำด้านท้ายน้ำให้สม่ำเสมอและสอดคล้องกับความต้องการใช้น้ำในทุกช่วงฤดูกาลได้มากขึ้น ซึ่งช่วยลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

16) เศรษฐกิจและสังคม

16.1) ในด้านเศรษฐกิจ อาชีพ และการผลิต การมีโครงการทำให้ประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำสามารถนำน้ำไปใช้ได้อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองฝั่งแม่น้ำ

16.2) สาธารณสุข บริการชุมชน และการจัดการสิ่งแวดล้อม การมีโครงการทำให้ประชาชนมีรายได้จากการผลิตมากขึ้น ลดความกังวลเรื่องน้ำอุปโภค ทำให้สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพจิตใจดีขึ้น โอกาสในการดูแลสุขภาพสภาพมากขึ้น ทำให้สุขภาพอนามัยทั่วไปดีขึ้น

16.3) ศิลปะวัฒนธรรมและสุนทรียภาพ การมีโครงการทำให้ประชาชนมีน้ำใช้ในการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อรายได้ และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้ประชาชนออกมาร่วมทำกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม ประเพณี ได้อย่างมีความสุข

16.4) ศักยภาพชุมชนและการมีส่วนร่วม มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำในการจัดการ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชน และเสริมศักยภาพในการเพาะปลูกพืชให้กลุ่มเกษตรกรในชุมชน

17) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

17.1) การได้รับพิษจากสารเคมีทางการเกษตร เกษตรกรมีรายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น ทำให้สามารถซื้อเทคโนโลยีทางการเกษตรที่ปลอดภัยได้ โอกาสที่จะได้รับและสัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรลดลง

17.2) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำที่สะอาดเพิ่มขึ้น จะช่วยลดการแพร่กระจายของโรคต่าง ๆ ได้

17.3) สุขภาพจิตของประชาชน การมีโครงการทำให้เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น การว่างงาน และปัญหาทางด้านสังคมลดลง ส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพจิตดีขึ้น

17.4) ภาวะโภชนาการ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะสามารถเลือกซื้ออาหารที่ดีต่อสุขภาพ ทำให้ภาวะโภชนาการดีขึ้น

17.5) สถานบริการด้านสาธารณสุข ชุมชนมีเศรษฐกิจดีขึ้นจะทำให้มีความตระหนักด้านสุขภาพ จะช่วยลดภาระการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

17.6) อนามัยสิ่งแวดล้อม การมีแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นจะช่วยบรรเทาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ส่งผลให้สุขภาพอนามัยและสภาพแวดล้อมดีขึ้น

18) การท่องเที่ยว กีฬา แหล่งนันทนาการ และสุนทรียภาพ การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณหัวงานและอาคารประกอบทำให้มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

1.7.2 ผลกระทบด้านลบ

1) ทรัพยากรดิน จะทำให้ดินในพื้นที่รับประโยชน์มีความชุ่มชื้น และมีการใช้ประโยชน์จากดินเข้มข้นขึ้น มีการปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง หากขาดการบำรุงรักษาที่เพียงพอ หรือมีการใช้ปุ๋ยเคมีเฉพาะธาตุอาหารหลัก ทำให้ดินขาดธาตุอาหารรอง และจุลธาตุได้

2) ตะกอน การเพาะปลูกที่เพิ่มขึ้น จะเป็นการเปิดหน้าดินทำให้เกิดการชะล้างตะกอนดินลงสู่แหล่งน้ำเพิ่มขึ้นได้ แต่เนื่องจากพื้นที่ในเขตชลประทานของโครงการปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมอยู่แล้ว ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน ปริมาณน้ำท่าด้านท้ายน้ำลดลงจากเดิมเฉลี่ยร้อยละ 0.73 โดยลดลงในฤดูฝนร้อยละ 0.44 เนื่องจากการกักเก็บน้ำไว้ในลำน้ำ และนำมาใช้ในฤดูแล้ง ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

4) สัตว์ป่า สัตว์ป่าได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์น้อย สามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเพื่อให้ดำรงชีวิตต่อไปได้ ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

5) การจัดการน้ำเสียสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย

5.1) จะมีน้ำเสียเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว (25 คน/วัน) รวม 7.05 ลบ.ม./วัน โดยน้ำเสียจะถูกรวบรวมลงสู่บ่อดักตะกอนและบ่อดักไขมัน ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.2) จะมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว รวม 25.5 กก./วัน หรือ 9,307.5 กก./ปี ซึ่งจะถูกเก็บรวบรวมลงภาชนะรองรับและให้ห้องค้การบริหารส่วนตำบลท่านางงามนำไปกำจัด ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

6.1) การได้รับพิษจากสารเคมีทางการเกษตร เกษตรกรจะทำการเพาะปลูกได้เพิ่มขึ้น จึงมีโอกาสดังจะได้รับ และสัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรมากขึ้น

6.2) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำ และพื้นที่การเกษตรมากขึ้นจะส่งผลให้ความชุกชุมของสัตว์ และแมลงนำโรคเพิ่มขึ้น

6.3) สุขภาพจิตของประชาชน แรงงานต่างถิ่นเข้ามาทำงาน ประชากรหนาแน่นขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นเครียดเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.4) ภาวะโภชนาการ ประชาชนกินดีอยู่ดีขึ้นแต่ไม่ออกกำลังกาย ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.5) สถานบริการด้านสาธารณสุข มีแรงงานเข้ามาทำงานเพิ่มขึ้น ความต้องการด้านการแพทย์และสาธารณสุขจึงเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับน้อย

6.6) อนามัยสิ่งแวดล้อม หากจัดการด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมไม่ดี การมีน้ำเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โรคจากน้ำเป็นสื่อและพาหะนำโรคเพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลกระทบอยู่ในระดับปานกลาง

1.8 แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การก่อสร้างโครงการประตุน้ำท่านางงาม อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ กรมชลประทานจึงจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและแผนติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Mitigation Plans; EIMP) เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบหรือเป็นการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ ให้อยู่ในระดับไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้และให้อยู่ในระดับที่ประชาชนยอมรับได้ รวมทั้งได้จัดเตรียมแผนส่งเสริมผลประโยชน์ต่างๆ ของโครงการให้เพิ่มพูนมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด โดยดำเนินการตั้งแต่ปี พ.ศ. 2563 – พ.ศ. 2575 รวมระยะเวลา 13 ปี ดังตารางที่ 1.8-1 ซึ่งประกอบด้วย 20 แผน ดังนี้

1.8.1 แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 แผน

1) แผนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจด้านการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- 2) แผนการฟื้นฟูและจัดภูมิทัศน์บริเวณหางานประตุน้ำเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) แผนการบริหารการใช้น้ำและองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำ
- 4) แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มียุงและอาหารเป็นสื่อ
- 5) แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังพาหะและโรคติดต่อน้ำโดยแมลง
- 6) แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม
- 7) แผนการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมง
- 8) แผนการพัฒนาและป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน
- 9) แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร

1.8.2 แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 11 แผน

- 1) แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา
- 2) แผนการติดตามตรวจสอบด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดิน
- 3) แผนการติดตามตรวจสอบด้านคุณภาพน้ำผิวดิน
- 4) แผนการติดตามตรวจสอบระดับน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน
- 5) แผนการติดตามตรวจสอบด้านทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน
- 6) แผนการติดตามตรวจสอบด้านการกัดเซาะและการตกตะกอน
- 7) แผนการติดตามตรวจสอบด้านนิเวศวิทยาทางน้ำและทรัพยากรการประมง
- 9) แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม
- 10) แผนการเฝ้าระวังความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมี
- 11) แผนการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบ

ตารางที่ 1.8-1 สรุปแผนการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตูประบายน้ำท่าทางงาม
อำเภอบางระกำ จังหวัดพิษณุโลก

แผนปฏิบัติการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	ปีดำเนินการ												
		ระยะก่อสร้าง				ระยะดำเนินการ								
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575
1. แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
1.1 แผนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจด้านการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
1.2 แผนการฟื้นฟูและจัดภูมิทัศน์บริเวณหัวงานประตูประบายน้ำเพื่อการท่องเที่ยว	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
1.3 แผนการบริหารการใช้น้ำและองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำ	โครงการชลประทานพิษณุโลก													
1.4 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่น้ำและอาหารเป็นสื่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก และสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2													
1.5 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังพาหะและโรคติดต่อโดยแมลง	สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2													
1.6 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก													
1.7 แผนการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมง	สำนักงานประมงจังหวัดพิษณุโลก และศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพิษณุโลก													
1.8 แผนการพัฒนาและป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน	กรมพัฒนาที่ดิน													
1.9 แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร	กรมส่งเสริมการเกษตร													
2. แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
2.1 แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.2 แผนการติดตามตรวจสอบด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดิน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.3 แผนการติดตามตรวจสอบด้านคุณภาพน้ำผิวดิน	สำนักบริหารโครงการ													
2.4 แผนการติดตามตรวจสอบระดับน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน	สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา													
2.5 แผนการติดตามตรวจสอบด้านทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน	กรมพัฒนาที่ดิน และมหาวิทยาลัยนเรศวร													
2.6 แผนการติดตามตรวจสอบด้านการกักเก็บและการตกตะกอน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.7 แผนการติดตามตรวจสอบด้านนิเวศวิทยาทางน้ำและทรัพยากรการประมง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดพิษณุโลก													
2.8 แผนการติดตามตรวจสอบด้านการเกษตรกรรม	กรมส่งเสริมการเกษตร													
2.9 แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม	สำนักบริหารโครงการ													
2.10 แผนการเฝ้าระวังความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก													
2.11 แผนติดตามการปฏิบัติตามการป้องกันแก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	สำนักบริหารโครงการ													